

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6930/2561

พนักงานอัยการจังหวัดเลยโจทก์ นางฉวีลหรือส้ม บัวระภา กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 80, ป.วิ.อ. มาตรา 226, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 82, ป.วิ.อ. มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 ข้ามเขตแดนไปสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีน โดยจำเลยที่ 2 มีส่วนรู้เห็นเป็นอย่างดี ต้องถือว่าจำเลยที่ 2 ร่วมกระทำความผิดด้วย เมื่อจำเลยทั้งสองถูกเจ้าพนักงานควบคุมตัวไว้ก่อน ทำให้ไม่มีอิสระที่จะไปรับเมทแอมเฟตามีนตามที่นัดหมายกับพวกไว้ได้ โดยจำเลยที่ 2 ไปรับเมทแอมเฟตามีนก็เพราะเจ้าพนักงานสั่งให้ไปรับ ส่วนจำเลยที่ 1 แม้ปฏิเสธไม่ยอมไปรับด้วย แต่เมทแอมเฟตามีนถูกนำเข้ามาในราชอาณาจักรได้เพราะพวกของจำเลยที่ยืนอยู่ในแม่น้ำเหืองฝั่งส.ป.ป. ลาว ขว้างข้ามเขตแดนมาให้จำเลยที่ 2 ตามที่โทรศัพท์แจ้งให้จำเลยที่ 2 ทราบไว้ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการร่วมลงมือกระทำการนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว เพียงแต่การกระทำนั้นยังไม่บรรลุผล จำเลยทั้งสองจึงมีความผิดฐานร่วมกันพยายามนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย เมื่อจำเลยที่ 2 เก็บเมทแอมเฟตามีนที่พวกของจำเลยขว้างข้ามเขตแดนมาก็ส่งให้เจ้าพนักงานทันที ไม่สามารถยึดถือไว้เพื่อตนได้ จำเลยทั้งสองจึงไม่มีความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 65, 66, 97, 100/1, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 7 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 กึ่งหนึ่งตามกฎหมาย รับเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่อง และเศษกระดาดที่บ้านทีก หมายเลขโทรศัพท์ของพวกจำเลยทั้งสองของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 65 วรรคสอง, 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ประหารชีวิต เมื่อลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ 1 แล้ว จึงไม่อาจเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ได้อีก คงลงโทษจำเลยที่ 1 ให้

ประหารชีวิต จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกจำเลยที่ 2 ตลอดชีวิต ริมเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่อง และเศษกระดาดขันทิกหมายเลขโทรศัพท์ของกลาง ส่วนรถกระบะและกระเป๋าสะพายสีน้ำตาลของกลางให้คืนแก่เจ้าของ คำขออื่นให้ยก โจทก์และจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกันพยายามนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 65 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 เมื่อลดโทษให้จำเลยที่ 1 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) แล้ว คงจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ให้ยกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่ให้คืนรถกระบะและกระเป๋าสะพายสีน้ำตาลของกลางแก่เจ้าของ ส่วนโทษของจำเลยที่ 2 และนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยทั้งสองฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2555 เวลาประมาณ 15 นาฬิกา สิบตำรวจเอก สมบูรณ์ เจ้าพนักงานตำรวจประจำสถานีตำรวจภูธรท่าลี่ กับพวกตรวจค้นรถกระบะยี่ห้อโตโยต้าสีขาว หมายเลขทะเบียน บบ 292 เลย ซึ่งจำเลยที่ 1 เป็นผู้ขับและจำเลยที่ 2 นั่งเคียงข้างมาที่บริเวณก่อนถึงจุดตรวจภูซางประมาณ 1 กิโลเมตร ขณะตรวจค้นตัวจำเลยที่ 2 เสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ 2 ดังขึ้น สิบตำรวจเอก สมบูรณ์กดรับโดยเปิดลำโพงได้ยินทั่วกันว่า ให้ไปรับของทางบ้านหาดเจริญ-นาจาน จึงแจ้งให้ร้อยตำรวจโท นิพล ซึ่งรออยู่ที่จุดตรวจภูซางทราบ ร้อยตำรวจโท นิพลสั่งให้คุมตัวจำเลยทั้งสองไปพบที่จุดตรวจทันที และขณะตรวจค้นตัวจำเลยที่ 2 ที่จุดตรวจภูซาง โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ 2 ก็ดังขึ้นอีกครั้ง เมื่อกดรับและเปิดลำโพงให้ได้ยินทั่วกัน คนที่โทรศัพท์มาถามว่าถึงไหนแล้ว จำเลยที่ 2 ตอบว่าอยู่จุดตรวจภูซาง คนที่โทรศัพท์มาบอกให้ขับรถไปเรื่อย ๆ ตามถนนหาดเจริญ-นาจาน จนกระทั่งถึงต้นคูณใหญ่ข้างทาง ฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะมีการก่อกองไฟไว้ เมื่อไปถึงจุดนัดพบ มีชายคนหนึ่งยืนอยู่ในแม่น้ำเหืองฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ชายคนนั้นโบกผ้าเป็นสัญญาณแล้วขว้างวัตถุสิ่งหนึ่งมาให้จำเลยที่ 2 ซึ่งขณะนั้นมีสิบตำรวจเอก สมบูรณ์ยืนประกบตัวอยู่โดยจับที่เข็มขัดตรงด้านหลังจำเลยที่ 2 เอาไว้ วัตถุดังกล่าวเป็นท่อพลาสติกข้างในมีเมทแอมเฟตามีนจำนวน 1,976 เม็ด แบ่งบรรจุในถุงพลาสติกชนิดปากถุงกดปิดได้รวม 10 ถุง ในชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่า ร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ จำเลยที่ 1 และที่ 2 ว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติแล้วว่า เมทแอมเฟตามีนของกลางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยได้เพราะชายคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ในแม่น้ำเหืองฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นผู้ขว้างข้ามเขตแดนมาให้จำเลยที่ 2 ตามที่ผู้นำเมทแอมเฟตามีนทางฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาส่งได้โทรศัพท์แจ้งให้จำเลยที่ 2 ทราบกันไว้ แต่จำเลยทั้งสองถูกเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวไว้ก่อนทำให้จำเลยทั้งสองไม่อาจไปรับเมทแอมเฟตามีนตามที่นัดหมายกันได้ การที่จำเลยที่ 2 ไปรับเมทแอมเฟตามีนที่ริมแม่น้ำเหืองก็

ไปเพราะเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวจำเลยทั้งสองสั่งให้ไปปรับ จำเลยทั้งสองมิได้มีอิสระที่จะไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางดังที่วางแผนกันไว้ก่อนกับพวกแต่อย่างใด เมื่อพวกของจำเลยขว้างเมทแอมเฟตามีนของกลางมาให้ จำเลยที่ 2 ก็เก็บส่งให้เจ้าพนักงานตำรวจทันที ไม่สามารถยึดถือเมทแอมเฟตามีนของกลางเอาไว้เพื่อตนได้ ดังนั้นจะถือว่าความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีนของกลางเข้ามาในราชอาณาจักรสำเร็จครบองค์ประกอบแล้วดังที่โจทก์ฎีกายังไม่ได้ แต่ก็ต้องถือว่าการกระทำทั้งหมดของจำเลยทั้งสองเป็นการร่วมลงมือกระทำการนำเมทแอมเฟตามีนของกลางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว เพียงแต่การกระทำนั้นยังไม่บรรลุผล จำเลยทั้งสองจึงมีความผิดฐานพยายามนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายเท่านั้น และไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองได้เข้าครอบครองเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ก่อนที่จะถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุม จำเลยทั้งสองจึงไม่มีความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายด้วยแต่อย่างใด ศาลอุทธรณ์พิพากษาชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยที่ 1 ฎีกาว่า คำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 2 เป็นคำให้การของผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำความผิดด้วยกันกับจำเลยที่ 1 จะนำมาพิสูจน์ว่าจำเลยที่ 1 กระทำความผิดไม่ได้นั้น เห็นว่า คำให้การของจำเลยที่ 2 ดังกล่าวไม่ใช่คำชัดทอดของผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน เพราะไม่ได้โยนความผิดให้จำเลยที่ 1 ต้องรับผิดเพียงลำพัง แล้วอ้างว่าจำเลยที่ 2 ไม่ได้กระทำความผิดด้วย คำให้การดังกล่าวของจำเลยที่ 2 มีเหตุผลผลสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริงมีลักษณะที่รับฟังแล้วเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง จึงมีน้ำหนักให้รับฟังเพื่อพิสูจน์การกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 แม้จำเลยที่ 1 จะปฏิเสธไม่ยอมไปด้วยในขณะที่มีการขว้างเมทแอมเฟตามีนของกลางข้ามเขตแดนมาให้จำเลยที่ 2 การปฏิเสธดังกล่าวก็หาไม่น่าหนักไปหักล้างพยานโจทก์ที่น่าสืบพิสูจน์แล้วว่าจำเลยที่ 1 เป็นผู้ข้ามเขตแดนไปสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางจากนางนัตได้ ส่วนที่จำเลยที่ 1 อ้างว่าได้ยับยั้งไม่ไปรับเมทแอมเฟตามีน จึงไม่ต้องรับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 นั้น การที่จำเลยที่ 1 ถูกเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวไว้เสียก่อน ไม่ใช่การยับยั้งไม่กระทำการให้ตลอดเสียเองตามที่จำเลยที่ 1 อ้าง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาพิพากษามา ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยที่ 2 ฎีกาว่า จำเลยที่ 2 กระทำไปตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตำรวจที่ให้ไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางที่ริมแม่น้ำเหือง จำเลยที่ 2 จึงไม่มีความผิดนั้น เห็นว่า เมื่อถูกควบคุมตัวและพวกของจำเลยที่ 2 ทางฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้โทรศัพท์มาที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ 2 เอง นัดหมายถึงสถานที่ที่ให้ไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางถึงสองครั้ง แสดงว่าจำเลยที่ 2 มีส่วนรู้เห็นในการที่จำเลยที่ 1 ไปสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนที่ฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นอย่างดี จึงต้องถือว่าจำเลยที่ 2 ร่วมกระทำความผิดด้วย จำเลยที่ 2 เองก็ให้การถึงรายละเอียดในการกระทำความผิดว่าผู้ใดบ้างที่เกี่ยวข้องด้วยและแต่ละคนกระทำการอย่างไรในคดีนี้ การที่จำเลยที่ 2 ทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตำรวจที่ให้ไปรับของกลางที่ริมแม่น้ำเหืองนั้น ทำให้จำเลยที่ 2 ไม่มีความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักร แต่การกระทำของจำเลยที่ 2 ก็ยังเป็นความผิดฐานพยายามนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายอยู่ ซึ่งศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยที่ 2 ตามข้อเท็จจริงที่ได้ความนั้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 มิได้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ยกขึ้นมาใหม่โดยไม่ได้นำมาในคำฟ้องของโจทก์ดังที่จำเลยที่ 2 ฎีกา

แต่อย่างไร ศาลอุทธรณ์พิพากษาชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ชลิต กฐินะสมิต · ประมวญ รักศีลธรรม · วีรวิทย์ สายสมบัติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6930/2561>